

Vier muren

MARIOS BELLAS

Een poëtisch hiphop ritueel

Aïcha Mouhamou

Gezien op 31 mei 2024

LeBamp, Brussel

Hoe zwaar weegt een woord? Hoeveel decibels zijn er nodig om gehoord te worden? Over de hele wereld vechten mensen tegen onrechtvaardige structuren. De enen verlangen terug naar wat vertrouwd was, uit angst voor en woede over verandering. De anderen kijken juist hoopvol vooruit naar de grote verandering, zelfs ten koste van wat waardevol was in het verleden. Het hiphop ritueel 'Vier Muren' van een groep rond Marios Bellas opent een deur naar dat hele scala van emoties – van woede, angst en rouw tot vreugde en hoop. Het is een eerbetoon aan het oude én een omhelzing van het nieuwe. Deze *one-of-a-kind* muzikale fusie van hiphop-mantra's en *slam*-koren laat vele stemmen van verandering en verzet opklinken.

05 JUNI 2024

Marios Bellas is een Nederlandse theatermaker, performer en artiest met Griekse roots, gevestigd in Brussel. In 2021 studeerde hij af aan de regieopleiding van het RITCS met het ritueel 'O'. Eind 2023 bracht hij 'Brussel', zijn eerste single, uit. Vandaag volgt de single 'Fuck De Bureaucraten'. Samen met kunstenaars, muzikanten en acteurs als Alix Konadu, Vianney Adriaens, Arber Aliaj, Lois Lumonga Brochez, Elric Reinartz, Jurian Reinartz, Arne Demets creëerde hij ook

'Vier Muren'.

Net voor het publiek de zaal betreedt, krijg ik een briefje toegestopt. 'Als ik kon, zou ik ervoor zorgen dat er over 200 jaar niet meer bestaat...' staat erop. De drie puntjes moet je zelf aanvullen. Aan de deur van de zaal moet iedereen het ingevulde briefje weer afgeven. Er wordt druk overlegd en afgetoetst. De toeschouwers zijn aan het denken. Zo begint de performance al voor je binnen bent. De zaal bevindt zich op de eerste etage van LeBamp. Het is een vierkante ruimte met een laag plafond en bakstenen muren. De 'Vier muren' van de titel van de avond.

Daar staan bijzondere, mij onbekende, instrumenten opgesteld. Het wekt mijn nieuwsgierigheid. Ik beseft dat ik geen idee heb wat me hier te wachten staat. Lang duurt dat niet, want het eerste verhaal dat Alix Konadu brengt laat je meteen beseffen dat 'Vier Muren' je heen en weer zal slingeren door de geschiedenis. De vele verhalen die volgen worden op indrukwekkende wijze gebracht, als *spoken word* of als *rap*. Bellas, Konadu, Adriaens en Lumonga Brochez hebben elk een heel eigen stem daarbij, maar de groep weet die individuele vertelstijlen en stemmen naadloos te combineren met de muzikale ondersteuning van de tweekling Elric en Jurian Reinartz en Arne Demets.

De Reinartzen bespelen de Esraj, de Pakhawaj en de Didgeridoo. De Esraj is een Indiaas strijkinstrument en de Pakhawaj is een Indiase, tweekoppige drum met een lage, zachte klank. Demets voegt daar bas en keyboards aan toe. Het ensemble mixt de instrumenten zo subtiel dat op elk moment de juiste sfeer ontstaat. Je merkt hoe cruciaal klank kan zijn bij een performance. Bellas onderzocht bovendien tijdens de creatie van 'Vier Muren' ook de vocale *Konnakkol* techniek, een vorm van vocale percussie afkomstig uit Zuid-India. Ze valt te vergelijken met *scat*, maar dan complexer en verfijnder. Het vereist een uitstekende beheersing van ritmisch tellen.

Deze kunstenaar speelt met woorden als een geboren predikant.

'Vier Muren' gaat over emoties als woede, angst, eenzaamheid en verdriet, aan de hand van korte verhalen die bloedlijnen en tradities herdenken, of aan de hand van *spoken word* momenten die onderwerpen als (de)kolonisatie, racisme en discriminatie aankaarten. De performers verliezen me daarbij wel even als ik merk dat ze soms teksten van gsm's aflezen. Jammer dat ze bij zo'n krachtige verhalen en teksten naar een schermje turen in plaats van het publiek in de ogen te kijken.

Toch betreft de groep het publiek vaak wel intens bij het gebeuren. Dat begon al met het briefje bij de ingang, en gaat door als ze ons aanmoedigen om de beat mee te kloppen op de borst gedurende de voorstelling. Zo worden wij letterlijk het kloppend hart van dit ritueel. Lois Lumonga Brochez is daarin een opvallende, mysterieuze factor. Haar stem vol pijn en kwelling brengt veel emoties tot leven. Ze brengt je in een trance maar grijpt je tegelijkertijd naar de keel. Die stem blijft nog lang na de voorstelling weergalmen in je gedachten. Ze is een onmisbaar deel van 'Vier Muren'.

Le Bamp barst los bij het nummer 'Fuck De Bureaucraten'. Bellas bekritiseert daarin onverbloemd het Westen en zijn bureaucratisch machtsapparaat. 'Ze steken bossen in brand, trekken grenzen over land, laten ons sterven in het zand, laten ons rotten op het strand' klinkt het. Zijn energieke, politieke en diep

persoonlijke teksten bezorgen je kippenvel. Ook als het gaat over de huidige genocide in Gaza deinst hij er niet voor terug om man en paard te noemen. Weetje: alle opbrengsten van het nummer gaan naar Gaza.

'Vier Muren' laat zien dat Marios Bellas een *master of many* is: van *spoken word* tot *rap*, deze kunstenaar speelt met woorden als een geboren predikant. Hij schuwt geen beladen maatschappelijke onderwerpen, en is er niet vies van om schuldigen met de vinger te wijzen. Samen met zijn mede-artiesten creëerde hij een poëtisch hiphop-ritueel én een bom van energie, die je eerst heen en weer gooit om je dan weer met beide voeten op de grond te zetten.